

ПЕСМУ КОВАХ

Од јутра до подне у зноју
Ковах песму нову.
Исковах. Њој прочитах.
Она рече:

„Да си мене узаврелу
Под звездама ноћас имао
Исковао би песму васељенску.
Позлаћену душом мојом.“

БОГ МИ ТЕБЕ ДАДЕ

Земља тама над безданом била
Не беше дана ни ноћи
Не беше мора ни копна
Душе живе не беше

Бог растави дан од ноћи
Одвоји море од копна
Створи душе живе
Прође милијарду година

Бог ми тебе даде
Да ми ноћу будеш свећа бела
Јутром море сиње
Дању копно цветно

САТ

У сату што ти поклоних
Уместо казаљки
Срце моје
На руци твојој
Врти се у круг.

На руци твојој
Срце моје
Времена откуцава

Перфекат мој
Презент твој
Наша футура два.